

**Έλα να φληθούμε κι' είναι Λαμπρή ημέρα...
ό, τι μου πήε 'δά πάνω κι' έγω, καλὲ πατέρα.**

και νῦν ἐν ἀπαθείας
τοῦ Κόντε κραυγαλοῦσαν.

Ἰμνήσωμεν τὸν νέον Προδολογισμόν,
τὸν ταλαιπωρηθέντα,
καὶ τώρα ψηλασθέντα
μὲ πατριωτισμὸν
χωρὶς παρεξουσιῶν.

Ἰμνήσωμεν τοῦ Ράλλη τὴν ἱερὰν σιγὴν
καὶ τὴν ἔποταγὴν.
Αἰνέσωμεν αἰώμη
καὶ τίλλα τὰ παιδιὰ,
ποῦ χάσκουν δίχως γνώμη
καὶ δίχως ταμιοειδιά.

Ἀκούσωμεν φωνάς, καὶ τὸν ρεπουμπλικάνο,
ποῦ λέει 'στὸ Παλιόν:
νὰ φέρῃς τὸν Κορσικὴν
κὴ 'ὄ, τι μου πήε τὸ πάνω.

Αἰνέσωμεν τοῦ Κόντε τὴν ἔδολοῦσιαν,
ὅπου μὲ νέους ὄρους ἴδλε 'στὴν Ἐξουσίαν.
Αἰνέσωμεν κρηναὶς τὴν Ἐροχότητά του,
ποῦ θέλ' ἔποταγὴν εἰς τὰ βουλευμάτα του.

Κὴ 'ὰν ἐνὶ γούτ' ταμιοεῖση
κίποιος νὰ ἔστωμισθῇ,
τὴν τίσινα δὲν τόχει νὰ μᾶς τὸ στέρησι πάλι,
καὶ νάχωμε κεινούρη τραγίματα τοῦ Ράλλη,

Ὁ πατριωτισμὸς ἔποταγὴν ζητεῖ
κὴ 'έστωσις σιγῆδος κὴ 'ἀφάνους τοῦ κρατεῖ.
Τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου φέρεται διαβουλευμένη,
καὶ διαπραγιά κὴ ἄλλα
ζητήματα μεγάλα
κἀνὰ πατέρα κἀνὸν κορσικῶδες γὰ μὲναι

Χάρις τῆς διακράτειας
τῆς κολυμαργίας
δὲν ἀπλοῦν φωναί.

Τρόμος καὶ σιωπὴ
κὴ 'ὁ Κόντες σ' ἔ, τι' πή
θέλει νὰ λέτα καί.

**Ἀναστάσιμα φαϊδρά
τῆς φυλῆς, ποῦ παραδρά.**

Τὸν Κυβερνήτην ἴσωμεν τὸν ἄφρονον
καὶ κρόσωμεν καλῶς 'στον καὶ καλῶς 'στον.
'Ὅσον Ἀνατοῖς νέος Κυβερνήσιος
ἠγέρθησι σφραγὸς καὶ καλλικρατοῖς,
τρημυρος ἀγέστης ἐκ τῆς κρήσιος
καὶ νέος ἐπαράνης Κατωκίριος.

Αἰνεῖτο κἀνὰ ποῦρος πατριώτης
τὸν κρόνον Κυβερνήτην ἐν τοῖς κρότοις,
τοῦτον ὅς ἐξερνή κὴ 'ὁ Παπακρότης
καὶ κἀνὰ Συνταγία φωτοτότις.

Τὴν Ἐξουσίαν κἀνὰ ἀναδέχεται,
ποῦ μόλις μὲ τὸ ἔζοι τὴν ἀνάχεται.
'Ἐπει' ἀπὸ τρημυρον ἀγάντα
κρὸς τοῦτον ἀνακράζει κὴ ἡ Κορῶνα.

Ἀπὸ κἀνὸνους ἀπὸ τῶνος τὸν τόπον,
δὲν μένει πλέον ἄλλος παρὰ σὺ,
κὴ 'έστωσις συγκατένευσι μὲ κόπον,
καὶ τοῦτε κὴ ἡ ρεπουμπλικανιμοῖ.

Παρατήρησι καὶ γὰρ ἐμαρῶν
μ' ἔστωσις ἀφάνους,
παρατήρησι καὶ γὰρ ἐπαράνης
μὲ τίλλους κὴ ἔμφορους.

Παραίτηθε, και γὰρ Ἀνδριόπουλος
τοὺς ἐμποροὺς κορώνει,
παραίτηθε, και γὰρ ὁ Μοσχόπουλος
'στὸ κυνήγι τοὺς στεφάνει.

Ἐπανήλθε, και γὰρ ἀντιπάλους
ἢ φτώχεια τὰράντει,
ἐπανήλθε, και γὰρ εἰς τοὺς ἄλλους
δὲν ἔκανε κλάτη.

Ἐπανήλθε, και γὰρ δὲν εὐρέθη
κανεὶς ἄλλος σωτήρ,
ὁ δὲ Πάλλης σιγὴν ὑπεσχέθη
και πᾶς ἄλλος πατήρ.

Αἰνέσωμεν ἀνάστασιν πολυκαθοῦς κυρίου,
πρὸς αἰῶνας ἀσπυκνίσωμεν τὴν κλέσιν τῶν νοθεῶν...
και κἀνιν περιτίθεται στεφάνου μαρτυρίου
ὁ κατ' αὐτὰς ἐμφανισθεὶς μετ' ἰσοφρον ἔρυθρον.

Δόξα, κλεινὴ Γεωργάκη,
ποῦ 'στὸ τέλος
ἔγινες και ἴγδικα
Μαζανιέλος.

Τὸν φόρεσος και σὺ περιμυθεῖ,
μὰ κἀλλιον ἀγατὰ πατέ.
Αἰνῶ σε, ποῦ δὲν ἔβρω πᾶς σου φάνη
και ἐφόρεσες τὴν κόκκινη σκουφίτσα,
και τρομερὸς ἐκφοβᾶσαι τὴν στάνη
και ὁ λόγος σου κενόσους σὺν καρφίτσα.

Δὲν σ' ἔβλεγαν κλέον
Αἰλαὶ Βασίλειον
και κόσμοι χρυσοί.

Τὸν σκοφοφον ἐφόρει,
και ἠκούσθη και ἠκούσας
τῆς τοῦτου και αὐ.

Ἐτῆς γλώσσης τὸ μέλι
περικλῆν ἐγνήτων
ἐτοῦτος βέλῃ
πρὸς και ἔκλεινον.

ποῦ δίνοντε θύμους ὅσον τὰς, ὅσον δεινά,
και ἔκεινοι κινουῦνται και κινῶνται ἐκεῖνα.

Κι ἔβλεβρο μόνος
ἔκτος του Νηπιόπου
ἄλλων ἀνευθύνων
και ἐπὶ τῆς στήνης
ἐκείνοι και ἐκείνων
και ἔκλεινος και ἔκλεινος.

Και κἀνιν ἐπανέγνωται μετ' ἰσοφρον ἀκρίτων
ὁ συμκαθέρομος μετ' ἰσοφρον και ἔκλεινος ἀσπυκνίσωμεν,
και κἀνιν ἀναβάλλεται τὸ νηπιόπου ἱμάντων
ὁ τὸν ἀναβαλλόμενον Συνητηριῶν ἀσπυκνίσωμεν.

Μὲ νέαν ἐπιφαίνεται λαμπρὸν περιβολῆν
ὁ κλεινοφρον τῶν ἀσπυκνίσωμεν
ὁ τὴν Δευτεράν τῶν παθῶν
καλέσας τὴν Βουλῆν.

Και κόσμος ἐτρέψε πολλὸς γ' ἀποσπῆ κλεινοφρον
εἰ γὰρ τὴν κῆρσι δάσκει και ὁ Τριανταφυλλίτης.

ποῦντα πρωτοπαλλήκαρο γερό του Κυριακόλη
και πρώτος και καλλίτερος βγαίνει 'στὸ καραούλι.

Ἀτρέφης και ἀκράτης μετ' ἰσοφρον θάρρους
ἔλεγεσε πᾶς θὰ ριχθῆ οἱ Κόνιτε και Παλλάδα,
και ὅσοι κερμέναν γὰρ δούτ' ὀρημητικὸς χαιμάρρους
δὲν εἶδαν ἄλλο τίποτα παρὰ γερό 'στ' αὐλάνα.

Ἀνάστασιν αἰνοῦμεν,
Κόνιτε σὺ προσκινουόμεν.
Δὲν ἔμλησες πολλὰ,
ἴγια και στρογγυλά.

Ἐλεσε 'στὸν χρυσομᾶλην
νὰ κἀθετ' εὐκλειθῆς,
και ἴσως παρατηθῆς
μετὰ τὸ Πάσχα πάλιν.

Ἐλεσε και πρὸς τοὺς φίλους πρὸς τὸ παρὸν νὰ πᾶνε
νὰ σφάξουν τοὺς ἀμνοὺς,
και ἄμεισως νὰ γυρίσουν, και γὰρ πολλὰ δαπάναι
μὲς ἀψησαν γυμνοὺς.

Αἰνέσωμεν ἀνάστασιν, δονοῦσαν ἐγκαφάλους,
και ῥήτορας εὐλάλους,
ὅπως ἠκούσας τῶν κλεινοφρον ἐμεισους προσφάτους
και ἴσως παρατηθῆς μετ' ἰσοφρον κλεινοφρον.

Κι ἔβλεπε καθῆνος μεσοφρον
ἠγητόφρον και ἀπαθῆν
ἀνω κῆτο τὰ μαλά,
δεναι ὁ τῆς Πάτρας Ροφρον
ἔμεισε τὴν ἐπαρῶν
πᾶς δὲν εἰμασσε καλά.

Ταῦτη ἐφανῆται μετ' ἰσοφρον
κῆτος γέρος και νεφίλος,
ὅπως εἶπε κατὰ λάθος
ὁ Βουδούρης ὁ Βασίλης.

Ταῦτην μέλει και καθῆνος
νήφρον και κλεινοφρον,
ταῦτην φθόνου και ἔγῳ,
ποῦ πολλὰ μωρολογία.

Ἀναστάσας ἡμέρα... τράγος τράγον κουτοῦλε,
και κῆτοσφρον φωνῆ μεγάλη
μετ' ἰσοφρον διελάσαι
πᾶς δὲν εἰμασσε καλά.

Και κλεινοφρον κλεινοφρον,
νὰ ἄλλους κλεινοφρον κλεινοφρον.

Μὲνε Ἑλληνας... περιβαλλῶς ἔβησε Γαλλισι
του Ἀδοκαρ ἢ διελάσαι ἢ τῶσαν ἀσπυκνίσωμεν,
περὶ τῆς πρώτης ἐποχῆς τῶν κατ' ἡμᾶς βασιτῶν,
ἀνευματικὸν ἐντροπῆμα τῶν κῆτος μουσολόφρων.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς Τριφυλλίας πρώτης...
ὁ Νίσιος ὁ Δαμυρκόπουλος μουσοτραφῆς ἐβδότης.

Τὴν περιφρον Ραῖσῆτον τῶν κλεινοφρον Μενδοῦσι,
ποῦ διελάσαι κλεινοφρον φῆμην καταπυκνίσωμεν κλεινοφρον,
Ἀρῆσιος Ὁφθαλμιατρῆου, δύο φέρων ἀσπυκνίσωμεν,
και ὅλο γῆρας και κομῆσῆς μετ' ἰσοφρον κλεινοφρον.